

Om slingans raka gränslinie nedåt läses som runan **i**, erhålles uti inskriftens början **iluki**, vilket vore det ej ovanliga namnet *Illugi*. Det är emellertid mycket ovisst, om en sådan läsning åsyftats, då denna linie alls icke är jämlöpande med runorna utan krökt liksom vid de övriga radernas ända, där den icke skall läsas som runa. Av teckningen får man ovillkorligen det intrycket, att inskriftens första namn är **luki**. Lundgren, *Personnamn*, s. 171, sammanställer härmed ortnamnet *Locastum*, *Lukasta* Lockesta, Husby-Långhundra sn, Uppl.

Namnet *Auni* förekommer enligt Bugge (Lind, *Norsk-isl. dopnamn*, sp. 106) på Alstadstenen, Toten i Norge (900-talet), dock ej fullt säkert. Detta namn finnes här i ack. sing. **auno** *Ona*, vars nasalerade slutvokal även hos denna runsten antyder en viss ålderdomlighet, vilken för övrigt betygas genom ristningens utseende: de långa runorna och saknaden av ormhuvud och stjärt samt prep. **yftir**.

Översättning: Loki reste denna sten efter Öne, sin broder.

72. Hovs kyrka, Göstrings hd.

Litteratur: W. 157; C. F. Nordenskiöld, *ÖFT.* I, s. 74; *Reseberättelse* 1870, s. 31.

C. F. Nordenskiöld fann uti vapenhusets golv tre större runstensfragment av kalksten, det största alldeles avnött närmast ingången och endast med några slingornamenter, och det är detta, som med ovanstående nummer betecknas.

73. Hovs kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXIV. Fig. 2.

Litteratur: W. 158; P. A. Säve, *ATS.* I, s. 124 nämnd; *Reseber.* 1861, s. 117, teckning; C. F. Nordenskiöld, *ÖFT.* I, s. 75, teckning; 1870, s. 31, teckning pl. IV; teckning av L. F. Wiede i vitterh., hist.- och antikvitetsakad. saml.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 5, teckn.

Runstenen är en åt ena sidan avsmalnande kalkhäll, som ligger som golvsten i vapenhuset. Längden är 76 cm, bredden i storändan 60 cm, i lilländan 50 cm. Slingans bredd är 9 cm.

Kalkhällen utgör lilländan av en runsten. Inskriftens början och slut har befunnit sig på storändan och saknas nu.

Det första ordet i behåll har varit **[ku]ml**, varav **ml** äro i behåll men 2 cm nedtill av **m** och 1,5 cm av **l** bortnötta. I **pesa** är staven på **p** borta nedom kännestreck, **e** har

tydlig prick, på **s** är mellanstrecket mycket svagt och nedre staven borta. Prep. är troligen **ifir**, ehuru på första runan en grop finnes, som ser ut som en prick, på det andra **i**, 7 cm nedifrån, finnes inga kännestreck; runan har snarare varit **i** än **t**, ty om den varit **t**, borde spår synas av vänstra kännestrecket. På **r** saknas övre staven. Med det följande kolon är inskriften slut på stenens västra sida. Kortsidan har icke haft någon inskrift.

Östra sidans första ord synes hava varit **suein**; av **s**, som varit vänderuna, finnes nedre knäet i behåll; av **u** finnes 2 cm av staven upptill som en skugga, 1 cm på mitten och 1 cm av kännestrecket ett par cm nedom toppen mycket svagt; på **e** finnes en grop omkring pricken, **i** är synlig 5,5 cm nedifrån, **n** fullt klar. Av det följande kolon tyckes nedre pricken bevarad.

Det följande ordet har utgjorts av fyra runor: den första har varit **p**, varav staven är i behåll samt 3 cm av kännestrecket uppifrån och 1 cm nedifrån. Runan **p** synes icke kunna hava varit **b**, då kännestreckets båge är så vid upptill; man må dock jämföra **b** i **halbi** Ög. 74. Av ordets andra runa synes blott en del av staven under förstoring på fotografien. På stenen ses ingen runa, men en sådan måste ha funnits på ett ställe, där stenens yta är förstörd genom en grop och kanten har en djup inskärning genom att ett stycke bortslagits. Den tredje runan tyckes ha varit **† n**, vars kännestreck antagligen funnits 4 cm nedifrån, eller ock **† o**, enär en gropighet finnes 2 cm därunder, som kunde vara lämning av ett kännestreck, och dessa gropigheter sammanbindas av ett tydligt stycke stav. Ordets sista runa är en stav 8 cm uppifrån, som måhända visar spår av kännestreck till **n**.

Efter ett tydligt kolon slutar inskriften med ett tydligt **f**, varav dock 1907 övre staven och roten av övre kännestrecket saknas.

Av inskriften äro alltså 20 runor helt eller delvis i behåll:

— ml : pesa : ifir : suein : ^op-ni : f
5 10 15 20

Då sista runan **f** säkerligen är den första i ordet fader, hava de två föregående rungrupperna troligen utgjort faderns namn, antingen de två delarna av en sammansättning, ***svein : bion** (?), skilda av kolon, eller namnet Sven jämte ett öknamn.

74. Hovs kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXIV. Fig. 3.

Litteratur: W. 159; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 124 (nämnd); *Reseber*. 1861, s. 117, teckning; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT*. I, s. 75, teckning; *Reseber*. 1870, s. 31, teckn. pl. IV; teckning av L. F. Wiede i statens hist. museum; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 5, teckning.

Stenen är en kalkhäll, som ligger som golvsten i vapenhuset, och utgör ena ändan av en runsten. Längden är 85 cm, bredden 68 cm. i ändan och över **l** i **halbi**; stenen är jämbred, icke avsmalnande.